

DE POSTRIJDER DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement: Drie maal per week 6 franks per jaar. Twee maal per week 35 " " Een maal per week 18 " " Een blad afzonderlijk 10 centieme.

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad. De Postrijder verschijnt 's zondags en 's zaterdags. Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Grootte Markt, te Tongeren.

De personen die een ABONNEMENT nemen aan den POSTRIJDER voor het jaar 1903, zullen het blad kosteloos ontvangen, van den dag hunner inschrijving tot aanstaande Nieuwjaar.

Nog eene PREMIE aan onze geabonneerden.

PORTRET IN OLIEVERF.

Alle geabonneerden aan den POSTRIJDER, onse of uwe, hebben recht op een artistieke premie, van het grootste belang. I. g. volgde een overkomst welke wij gesloten hebben met M. Th. LAFFORGE, kunstschilder van talent, zal ieder onzer geabonneerden KOSTELOOS recht hebben op zijn PORTRET IN OLIEVERF, (vrootte portret- v. is. i. k. a. t.) op houten paneel, 14 x 10 zonder kader, ofwel, op eene prachtigste van eene waarde van 25 fr. voor 6 30 fr. Deze premie bestaat in een PORTRET IN OLIEVERF met aanzienlijke vergrooting der modellen vis. i. k. a. t., in eenen prachtigen gouden en fluweelachtigen kader, stijl aca. i. n. h. 22 x 28, en heeft recht: 1° op de volstrekte gelijkenis, 2° op de ongeschonden terugaaf der model-photographien.

TONGEREN, DEN 6 DECEMBER 1902.

VAN ALLES WAT.

Men moet aan zekere gemeentebesturen het recht laten wedererven dat, zooveel het in hun vermogen was, onze wetgevers voor zijn geweest in het bevechten der schandelijke liedjes. Te Luik, bijvoorbeeld, is het niet zeldzaam dat de politie proces-verbaal opmaakt tegen personen, die aldus openbare eerbaarheid hunner medeburgers kwetsen.

De Boer.

Aan eene redevoering door M. Helleputte uitgesproken, in de grote f. estvergadering van de Boerebond van het arrondissement A. twerpen, ontleenen wij het volgende. De boer is de redder van ons vaderland, al zij met zijn pas oor vereengewigd blijft, hetgeen nu nog is.

De Matigheidsriend.

Zij gaven hem eten... Het gebrued- over weinig tijds. Het is te zeggen dat de dronkaard, die alle jaren vierhonderd franken verteert om zijne verachtelijke drift te voldoen, verloren heeft, na 10 jaar, vierduizend negenhonderd vier-en-negentig franken.

Landbouw.

De oude gazetten. Priestere SENDEN, b. stierder der kinderen van den H. Joannes Berchmans te St-Truiden, belijft opnieuw zijn innigen dank aan de personen, die het Werk der oude gazetten gelieven te ondersteunen.

Men heeft ook klipzout gevonden, maar de stukjes die men heeft kunnen boven halen zijn al te klein, om rekening te kunnen geven van de belangrijk sid der lagen. Wat de steenkool betreft, deze is overvloedig genoeg om een winstgevend exploitatie toe te laten; maar het graven van de mij zal een zeer kostbaar werk zijn, gezien den aard der geologische lagen, door welke men heen moet.

LANDBOUWSTOKERIJEN. — Op 239 landbouwstokkerijen, die in het land besonden, hebben er reeds 214 verklaard van hunne nijverheid af te zien.

IN HET LAND VAN ALGEMEEN STEMRECHT. — Onder den titel: « Kinderenarbeid in Frankrijk, » schrijft Vooruit: « De hoogere arbeidscommissie heeft vastgesteld dat er veel kinderen min dan 13 jaar in de nijverheids-geschieden aan schandelijke lage loonen uitgebuht worden. »

En dit gebeurt in het land dat sedert 1848 't zuiver algemeen stemrecht bezit en sedert jaren socialistes als ministers heeft.

De jongelieden, die als vrijwilligers opgaan, trekken, buiten hunne solde, eene vergoeding van 35 fr. maandelijks.

Daarvoor moeten ze teekenen voor een termijn van 13 jaar, doch moeten slechts 3 jaar werkelijke dienstdienst doen.

Zoohaast de drie jaar om zijn, en ze voor 2 jaar bijtoekenen, ontvangen ze 50 fr. per maand.

Wanneer ze afgaan, zijne vrij van burgerwacht; ze hebben het recht eene bediening van den Staat aan te vragen en verkrijgen de voorkeur op de burgerlijke kandidaten.

De troep hebben ze goed eten en goed slapen, ze worden er goed behandeld, ze moeten er goed behandeld worden. Het leven is er geenszins lastig; een soldaat werkt zeker zoo zwaar niet als een ambachtsman, een boere knecht, enz.

Wij kunnen dus de jongelieden, die hard voor een stuk brood moeten arbeiden of niet weten wat aanvaagen, dewijl er in alle vakken overvloedigheid van werklieden bestaat, niet genoeg aanraden als vrijwilliger in 't leger te treden.

Een goed gedrag wordt vereischt.

van gezamenlijken aankoop 14,000,000 fr. Uitleeningen aan de leden der Raiffeisenkasen 11,000,000 fr.

De Boerebonden, die zoo machtig zijn, moeten hunne volksvertegenwoordigers aanspreken ten einde nog verbetering in hunnen toestand te bekomen, bijvoorbeeld voor wat de wegen in de dorpen betreft, steenwegen en kiezelwegen.

Men doet veel voor de vermaaling der sieden; als de boeren spreken zullen zij ook nog verbeteringen voor hunne dorpen bekomen. Als de boeren getrouw aan de leuze: « Ieder voor allen, allen voor ieder » meewerken tot den bloei van den bond, dan mogen wij verzekerd zijn dat het goed zal zgeprealen en het vaderland zal behouden blijven.

De alcohol

ontleert, verarmt, verdiertijkt doot. VERBEELDT zij u nagenoeg het overgroot en ongelooftijk kapitaal dat de onmatige werkman verspilt?

Merkt op, dat die dwaas verkwoeste sommen gelds verloren zijn voor altijd. En niet alleenlijk is dat geld verloren, maar het heeft eene menigte ziekten berokkend, verdriet en droefheid in de huisgezinnen gebracht, misdrijven, daden van zinneloosheid, doodslagen en zelfmoorden veroorzaakt.

Indien wij al de schade bijeen tellen door de onmatigheid teweeg gebracht, indien wij de uitgaven opsommen in sterke dranken, in glazen overtollig verdrooken bier, in overmaat van tabak, in verloren tijd, in slecht afgedan werk, in verlet door ziekten en in onkosten, die deze veroorzaken, zullen wij tot eenen uitslag komen welke opraecht fabelachtig en ongehoord schijnt.

Na verloop van dertig of veertig jaar zouden die sommen met hunnen samengetelden intrest aan den werkman een kapitaal verschaffen hebben van dertig tot veertig duizend franken.

Ik herhaal het u, die cijfers zijn niet om te gelooven, alhoewel zij de juiste uitdrukking der waarheid zijn. Gij moet ze aannemen als volstrekt getrouw, zij zijn niet overdreven en veelteer onder de waarheid dan er boven.

Gij moet er uit besluiten dat de wijze werkman, indien hij orde heeft en volhardt, in staat is een deel van zijn loon te besparen, hoe klein het ook weze. De brave werkman, die spaarzaam en werkzaam is, geraakt tot eenen zekeren welstand, die hem tegen de noodwendigheden beveiligd.

Zijne kinderen zijn warm gekleed en zindelijk; op hun frisch gelaat leest men dat zij wel gevoerd zijn en dat noch hun noch hunne moeder iets ontbreekt.

Het huis is wel onderhouden, de meubels zijn vernist, de muren gewit, de vloer is geschuurd; alles ademt er voorspoed en gezondheid; schoon bewijs van het goed gedrag van het hoofd des huisgezins.

Treffend verschil met de onreine en slecht riekende woning van den dronkaard. Wanneer hij er intreedt grijpt een walgachtige reuk u bij de keel; de muren, de grond en de meubels zijn bevelkt en met stof bedekt; de bedden zijn vuil en in wanorde; de stroozakken, gelapt en gescheurd; de kinderen zijn niet gewassen; hunne kleederen hangen in lompen; die arme schepsels zien er bleek, mager en zeer ongelukkig uit.

De armoede, de oneer, het verval hebben hunne intrede gedaan bij den dronkaard. Ziedaar waarheen de drank op eene ongewoelige wijze, maar noodlottig, henen leidt. Men begint met een teugje brandewijn te drinken om zich te verwarmen; dan eenige glaasjes per dag. Langzamerhand

om daarna terstond met vernieuwde bevijheid te begonen. Nu uwe troepenmasa's hadden zich in de linkerflank geplaatst, die dappert mosten bevechten worden. Koenraad's Francker vloog als een pijl uit den boom voor 'n hoer hard ook de krachtige Arabier van Clarissa liep, toch was hij spoedig door het krachtigste paard van den officier ingehaald. En nu poos lang jaagden Koenraad en Clarissa naast 's ander voor, daar het den jongen officier niet gelukte, te teugels van het voorstroomde paard te grijpen. Met bevoerd-ring zag Koenraad de moedige houding van Clarissa, wier schoon gelaat wel van innerlijke ontroering getuigde doch wi' r oogen toch den krachtigen wil vertrieden, den strijd met het paard tot een goed einde te brengen.

Doch het gevaar kwam al nader en nader. Reeds bevond men zich bij het puis, dat de oude steengroeve omgaf; nu winge oogenblikken en men moest aan den stiel afgronden komen zijn. Snel handlen was noodig.

Koenraad dreef zijn paard nog een aan, zodat het met eenen machtigen sprong den Arabier voorbijrode; toen trok hij hem om, zo dat het juist voor het paard van Clarissa bleef staan. Verschrikt staande dit en dreigde achterover te slaan, maar toen pakte Koenraad met vasten greep den teugel van het paard en trok het naar onslag. Nog eenige verkreefde krachtzaamweddinge, toen stond het paard trillend in uitputting toe van den Arabier.

wordt men er aan gewoon, het wordt een behoefte, eene noodwendigheid, de hoeveelheid vermooert, men drinkt zich zat van tijd tot tijd.

Dan verliest men zijne plaats, men vindt geen werk meer. Welhaast komen de schuldeischers die de meubels aanslaan. Intusschen, om zich te troosten, om zijn verdriet af te spoelen, gaat de dronkaard voort met drinken en zuipen, en hij zinkt dieper en dieper in den modderpool der ondeugd.

Er is geen geld meer; er moet geld zijn, kunnen of niet; en om er te bekomen, verplicht men de ongelukkige kinderen te bedelen.

Dan nadert de ellende; de afschuwelijke en de verschrikkelijke ellende. De vader komt zat te huis, slaat zijne vrouw en zijne kinderen. Al te dikwijls, in zijne beestige verwoedheid, wondt of doot hij eenen der zijnen, en eindigt zijn droefvig leven door eenen laffen zelfmoord.

Is dat niet de historie van hetgeen bijna dagelijks onder onze oogen voorvalt? Zijn dat de dramas niet, die zij alle dagen in de gazetten kunt lezen onder de rubriek: MISDADEN, VEROORZAAKT DOOR HET ALCOHOLISME?

Herhaling der verziezen, welke de onmatige mensch ondergaat (onnodig te herhalen dat hier alles gemiddeld berekend is.)

Jaarlijksche uitgaven. In likeuren . . . 150 fr. Overdaad in bier . . . 50 " Overdaad in tabak en verloren daghuren . . . 150 " Ziekten . . . 50 " Jaarlijksch totaal: 400 =

Zegt niet dat het inkomen van den werkman hem niet toelaat vierhonderd franken per jaar te verteeren. Ik zou u kunnen antwoorden dat dit, die in de mijnen werken, of in groote werkhuizen, zooals: ijzermelertijen, glasblazertijen, en de werkman uit de stad, 4, 5 en tot 6 franken dagloon hebben. Zij, die slecht van gedrag zijn, kunnen wel verscheidene honderden franken per jaar meer verspillen!

Laat ons een voorbeeld aanhalen: in de koolputten van Bois-du-Luc winnen de volwassene mijnwerkers van 3 tot 5 franken en de kinderen van 1 tot 2 1/2 fr. per dag. Alle dronkaard verzuift meer dan de helft van zijn loon.

Indien men jaarlijks vierhonderd franken tegen vier per cent uitzet, en men den intrest met het kapitaal laat aangroeien, bekomt men: na 10 jaar | 20 jaar | 30 jaar | 40 jaar | franken | 4,994 | 12,384 | 23,331 | 39,530

Het is te zeggen dat de dronkaard, die alle jaren vierhonderd franken verteert om zijne verachtelijke drift te voldoen, verloren heeft, na 10 jaar, vierduizend negenhonderd vier-en-negentig franken; na 20 jaar, twaalf duizend driehonderd vier-en-tachtig franken; na 30 jaar, drie-en-twintig duizend driehonderd een-en-dertig franken; na 40 jaar, negen-en-dertig duizend vijf-honderd dertig franken.

Zij gaven hem eten...

De ontzarde, de schande van het menschelijk geslacht, spelde eene zoo eerloze als dubbeltzinnige rol. Hij vermaade zijne medegestellen en werd spioen

hem af en met eene heftige beweging ontrok zij hem haar hand. — Bring mij mijn paard — ik wil naar mijne bloedvrwanter terugkeeren.

Hij boog zich zijwend en bracht haar paard voor, dat nu volkomen rustig scheen. Daarop wilde hij haar behulpzaam zijn om in den zadel te komen. Zij ging echter op een steen staan en sluigerde zich van daar af gemakkelijk in den zadel.

Daar werkte het signaal: « Allee halt! » Hij besprong, dat zijn plicht hem naar zijn commandant terugtrok. Snel sprong hij in den zadel en rende naar de mansuettende arbomen. Mismodig ontving majoor van Amerhem. — Waar zit ge toch nu Jan? — De majoor zal wel bemerkt hebben de frane De l'oudchamps zich is — Ja, ja, ik heb het verd...

van eene regering die ten allen prijze over het bestaan der noodlottige anarchistesekte wilde wezen ingelicht.

De anarchist-spioen kwet zich van zijne nieuwe taak maar slecht, want terwijl zijne vrienden om het spoor kwamen van zijne staat en ontdekten wie Gennari Rubini eigenlijk was: een valsche echtgenoot en een looze verrader, stootten zij hem met verruchting uit hun midden en wierpen hem in plaats van hem nog te ondersteunen — aan de ellende ten prooi.

Het Italiaansche staatsbestuur dat op zijne beurt de nietigheid inzag van den ellending — dankte hem af en alsoo bevond de kerel zich zonder bestaansdelen.

Niet meer weinende wat nog aanaan om zijn brood eerlijk te verdienen en te lui voor alle eerlijk handwerk, besloot de schim een hoogst misdadig plan uit te voeren, dat hem, gelukte of niet, toch een verzorgd bestaan zou verschaffen.

Hij wilde zich in de oogen der andere anarchisteschen wijf wassen van hunne beschuldigingen en alsoo terug huuve ond-rstening erlangen.

En hield men hem aan voor zijne scoode eerdaad dan nog zat hij op de kosten van den staat voor de huuve en een verkrijgen.

Daarom schoot Gennari Rubini te Brussel zijn pistool op den koning af doch miste gelukkig nog den bemiddelen vorst.

Maar wat ge-brued er? Men nam den schurk, die koning, smoord wou plegen, gevangen, ond-vroeg hem raauw en daarna...

Daarna? ... Oh! zij gaen hem eten! ... Ja, de mare luidd dat de rampralg, z-er bedaad en loched, zich aan de lekkere spijzen te goed deed, die hem werden voorgez.

En ware hij nu tot zware gvangenisstraf veroordeeld — doodstraf wordt in België geenszins meer toegepast — zoo zal de liff-boof op staatskosten leven, dik en vet worden en niet meer te koud hebben.

Daarsteyen stel ik den zoo armen man, die ik over weinig tijd in het politie-bureau zal binnengaan, in loom behoud. Dien arbieder, aan wien men een natuurblijf schonk in de wacht, opdat hij 's anders jaars te voet op nieuw verder zou kunnen gaan en e rijja werke zok-n, direct meele werkman was braaf en goed -n daarom zal men hem bij de politie een-onthij van 25 cent men, twee halfdrooge bat-ranmes met een kom water en mek...

Ja! Gennari Rubini pleegde ko-lingsmoord-aanslag om goed te eten en hij misreke de zich niet.

Bloedige spottentij! Wat moet de eerlijke doch hongerige zeggen, die dit in de ni-uisbladen met verbaazing leest? Oeh! machtigen en groeten, gi, allen die wat vermogd, doet ook iets voor den eerlijken armen man! Geef hem werk en bezighid, opdat hij op tijd zou kunnen eten, hij met de zijnen samen en opdat hij ook niet eens tot geweldadene zou overlaan, om zijne ledige maag gevuld te krijgen en zijnen honger te stillen.

Want ook Rubini kreeg toch zoo smakelijk te eten! ... PAX.

De oude gazetten.

Priestere SENDEN, b. stierder der kinderen van den H. Joannes Berchmans te St-Truiden, belijft opnieuw zijn innigen dank aan de personen, die het Werk der oude gazetten gelieven te ondersteunen. Tot heden ontving hij 3,000,000 nummers van Belgische en vreemde nieuwsbladen, wegende 90,000 kilogrammen.

Het Werk ontving ook met dank allerlei boeken en tijdschriften. De personen die noch gazetten, noch boeken te zenden hebben, worden verzocht het Werk door eene gringe aanmoes te willen ondersteunen; en welke volstrekt niets hebben, worden verzocht aan het Werk ten minste een gebod te schenken. Jaarlijks en ten eenigen dage worden voor de weldoensers van het Werk zes-en-wintig Missen opgedragen.

Koenraad haalde diep adem.

Was niet alles een droom geweest? Neen, een l' daar had hij voor haar geknieid, daar had hande gekust, daar haat in de donkere oogen geleide, die voor een kort oogenblik zijn blik zoo zacht hadden bespotwoord. Het was geen droom geweest, daar lag een haren handdoekje, die ze vergeeten had, hij raptte ze op, drukte ze aan de lippen en verbergde ze op zijne borst. Daar werkte het signaal: « Allee halt! » Hij besprong, dat zijn plicht hem naar zijn commandant terugtrok. Snel sprong hij in den zadel en rende naar de mansuettende arbomen. Mismodig ontving majoor van Amerhem. — Waar zit ge toch nu Jan? — De majoor zal wel bemerkt hebben de frane De l'oudchamps zich is — Ja, ja, ik heb het verd...

Wat was het geveel over geveend lag hare sterke, zachte hand in de zijne, hij voelde den snuiker er van: bij gevoelde, hoe haar donker-onrust zachten blik op hem ruste en een zachte hoop en tegelijk van hem ruste en een zwam in zijne hand.

In dit geval kan het eggen der weiden hem doen verdwijnen.

3^e Gewoonlijk is het van armoede dat de mos komt. De grasplanten ontwikkelen huuve wortels slechts in de bovenste lagen, het meeste der planten reeds op 10 centimeters diepte. Zijn de voedende stoffen hierin uitgeput, dan sterven de grasplanten van armoede langzamerhand af. De plaats der afstervende planten wordt ingesomen door de mos, die slechts eene geringe hoeveelheid voedende stoffen noodig heeft en daarvoor nog kan leven waar het gras reeds van armoede afgestorven is.

Vroeger gebruikte men op de weide veel compost aarde (aardhoop), doch zoo de weide onteerd van de woning verwijderd was, kostte deze bemesting zeer duur van vervoer, en nochtan is zij niet in staat de mos uit de wijden te doen verdwijnen. Vroeger heeft men dit maar al te dikwijls bestatigd, omdat zulke bemestingen doorgaans eene te geringe hoeveelheid voedende stoffen leverde.

Het is van ons gekend, dat de houttaasche zeer goed is ter bestrijding van de mos der weiden. Vele bejaarde boeren zullen u nog voorbeelden aanhalen van proeven, die zij gedaan of zien doen hebben. Vroeger gebruikte men de houttaasche op die plaatsen, waar de mos het meeste groeide, terwijl men elders of op b terre weiden ook andere mengstofven aanwendde.

Het branden der steenkolen heeft de houttaasche zeer veel doen verminderen, zodat men veerlicht was van alle middelen uit te zien om de mos in de wijden te doen verdwijnen. Men had weldra gevonden dat het zwavelzuur zeer goede uitslagen opleverde. Men raadde geen der aan, zwavelzuur te gebruiken voor het verwijderen van die lastige onkruid, doch men hoorde er weldra bijvoegen dat de weide daarvoor nu goed moest bemest worden om het achterblijven van het mos te verzeker.

Zwavelzuur is het best uit zwaveluur of vijfprool v-waand-n met haar. Het zwaveluur is ook aanwezig in kalfen, het is daar verbonden met potasch en magnesia. In de metaalbakken heeft men eene groote hoeveelheid ijzer. Wakt der twee stoffen zoo de mos verdwijnen of doen verdwijnen, ofwel het zwaveluur, ofwel het ijzer? Maar kalfen, deze meststof is eene uitzondering. In zekere hooveelheid toegediend, kan zij hierdoor de mos in zijn bestaan over verhoedigen, en verder door eene goede ontwikkeling der grasplanten, tegevoelge der verminderdng van de voedende bestanddelen, dit onkruid gansch verstrikken.

Eene prof-falher aangelegd om de werking van kalfen en metaalbakken op den mos te kennen, heette den volgenden uitslag opgeleverd: dri per-heel, elk 8 are groot, kregen de volgende bemesting:

Perceel I ontving 78 kilo. kalfen en 78 kilo. metaalbakken. Perceel II ontving niets. Dit bleef natuurlijk met mos begroeid en leverde slechts 144 kilo. toraast. Perceel III bleef ook met mos begroeid en leverde 206 kilo. toraast. Perceel IV was vrij gewoerd van mos. Deze was gansch verwoest en leverde 292 kilo. toraast. De klaverplanten hadden er zich sterk in ontwikkeld, zodat de hoedanigheid er ook nog bijgewonnen had.

Wie dus de mos zijn weide wil doen verdwijnen, moet zagen voor eene sterke bemesting met kalfen en metaalbakken, b. v. 800 a 1000 kilogr. kalfen en 800 a 1000 kilogr. metaalbakken.

Aarschol, De Landbouweeraar Fa. BAKS.

Landbouw.

De mos der weiden. Vele weiden bestaan er om voer- voor onze huishouding op te leveren, doch zij brengen niet de hilt op van hetgeen zij ons zouden kunnen verschaffen. Vele landbouwers denken dat het gras techen van zelfs groeit, maar zij b-drigen zich groetlijks. Zij hebben schoen te klagen over het verschromen van de mos in huue hoofden, wier opbrengst hierdoor zoo merklijk vermindert wordt, maar zij zien of kennen geenszins het ontstaan van dien lastigen vijand der weiden.

De ortaak van het verschromen van den mos kan zija: 1° Eene overtollige vochtigheid van den bodem, zodat het gras zijne wortelen niet kan ontwikkelen en wegert. Het droogtegevoel door wateroveren of het draaiereen is dan een verbeteringsmiddell.

2° Een te vaste grond, waar de lucht niet meer kan doordringen tot aan de wortels der planten, vandaar dat de grasplanten bij gebrek aan lucht afsterven, zodat de struiken gras verdwijnen en de mos de plaats inneemt, omdat hij geene of bijna geene wortels heeft, zodat hij nog kan leven waar het gras bij gebrek aan lucht sterft.

Koenraad haalde diep adem. Was niet alles een droom geweest? Neen, een l' daar had hij voor haar geknieid, daar had hande gekust, daar haat in de donkere oogen geleide, die voor een kort oogenblik zijn blik zoo zacht hadden bespotwoord. Het was geen droom geweest, daar lag een haren handdoekje, die ze vergeeten had, hij raptte ze op, drukte ze aan de lippen en verbergde ze op zijne borst.

Daar werkte het signaal: « Allee halt! » Hij besprong, dat zijn plicht hem naar zijn commandant terugtrok. Snel sprong hij in den zadel en rende naar de mansuettende arbomen. Mismodig ontving majoor van Amerhem. — Waar zit ge toch nu Jan? — De majoor zal wel bemerkt hebben de frane De l'oudchamps zich is — Ja, ja, ik heb het verd...

Wat was het geveel over geveend lag hare sterke, zachte hand in de zijne, hij voelde den snuiker er van: bij gevoelde, hoe haar donker-onrust zachten blik op hem ruste en een zachte hoop en tegelijk van hem ruste en een zwam in zijne hand.

Wat was het geveel over geveend lag hare sterke, zachte hand in de zijne, hij voelde den snuiker er van: bij gevoelde, hoe haar donker-onrust zachten blik op hem ruste en een zachte hoop en tegelijk van hem ruste en een zwam in zijne hand.

Wat was het geveel over geveend lag hare sterke, zachte hand in de zijne, hij voelde den snuiker er van: bij gevoelde, hoe haar donker-onrust zachten blik op hem ruste en een zachte hoop en tegelijk van hem ruste en een zwam in zijne hand.

Wat was het geveel over geveend lag hare sterke, zachte hand in de zijne, hij voelde den snuiker er van: bij gevoelde, hoe haar donker-onrust zachten blik op hem ruste en een zachte hoop en tegelijk van hem ruste en een zwam in zijne hand.

Wat was het geveel over geveend lag hare sterke, zachte hand in de zijne, hij voelde den snuiker er van: bij gevoelde, hoe haar donker-onrust zachten blik op hem ruste en een zachte hoop en tegelijk van hem ruste en een zwam in zijne hand.

Wat was het geveel over geveend lag hare sterke, zachte hand in de zijne, hij voelde den snuiker er van: bij gevoelde, hoe haar donker-onrust zachten blik op hem ruste en een zachte hoop en tegelijk van hem ruste en een zwam in zijne hand.

Wat was het geveel over geveend lag hare sterke, zachte hand in de zijne, hij voelde den snuiker er van: bij gevoelde, hoe haar donker-onrust zachten blik op hem ruste en een zachte hoop en tegelijk van hem ruste en een zwam in zijne hand.

Wat was het geveel over geveend lag hare sterke, zachte hand in de zijne, hij voelde den snuiker er van: bij gevoelde, hoe haar donker-onrust zachten blik op hem ruste en een zachte hoop en tegelijk van hem ruste en een zwam in zijne hand.

Wat was het geveel over geveend lag hare sterke, zachte hand in de zijne, hij voelde den snuiker er van: bij gevoelde, hoe haar donker-onrust zachten blik op hem ruste en een zachte hoop en tegelijk van hem ruste en een zwam in zijne hand.

Wat was het geveel over geveend lag hare sterke, zachte hand in de zijne, hij voelde den snuiker er van: bij gevoelde, hoe haar donker-onrust zachten blik op hem ruste en een zachte hoop en tegelijk van hem ruste en een zwam in zijne hand.

Wat was het geveel over geveend lag hare sterke, zachte hand in de zijne, hij voelde den snuiker er van: bij gevoelde, hoe haar donker-onrust zachten blik op hem ruste en een zachte hoop en tegelijk van hem ruste en een zwam in zijne hand.

Wat was het geveel over geveend lag hare sterke, zachte hand in de zijne, hij voelde den snuiker er van: bij gevoelde, hoe haar donker-onrust zachten blik op hem ruste en een zachte hoop en tegelijk van hem ruste en een zwam in zijne hand.